

วิธีแห่ง
กอล์ฟ

ชีวิต, ลมหายใจ
และการเรียนรู้

โดย นายแพทย์ วิธาน ธาระวุฒม์

- * คำนำ
- * คำนิยม
- * คำขอบคุณ

บทนำ

ศิลปะการเล่นกอล์ฟให้มีความสุข

1. ทำไมหมอถึงมาเขียนหนังสือกอล์ฟ
2. สำหรับวงการกอล์ฟไทย
3. สำหรับนักกอล์ฟอาชีพ
4. สำหรับนักกอล์ฟทั่วไป
5. การเรียนรู้โดยประสบการณ์กับการเรียนรู้โดยการรู้วิธีเรียน

ตอนที่หนึ่ง

การสวิงกอล์ฟกับทฤษฎีวงจรอุบาทว์ของการสวิงกอล์ฟ

1. กล้ามเนื้อกับการสวิงกอล์ฟ
2. วงสวิงที่สมบูรณ์แบบ
3. ทฤษฎีวงจรอุบาทว์ของการสวิงกอล์ฟ
4. mental flight
5. อุปสรรคที่ไม่มีป้ายบอก - อุปสรรคในดวงใจ (mental hazard)

ตอนที่สอง

การจัดการ ป้องกัน และแก้ไขวงจรอุบาทว์

1. วงจรแบบไหนที่ต้องการ
2. จงมั่นใจ (เวลาออกรอบ)
3. จงตัดสินใจซะ ถึงเวลาการทำงานของสมองแล้ว
4. จำสิ่งที่ควรจำ
5. เรื่องของความผิดพลาด
6. เป้าหมาย เป้าหมาย และเป้าหมาย
7. mental pre-shot routine
8. จงยอมรับ
9. การจัดการกับความโกรธและอารมณ์ด้านลบ
10. ทักษะคือแผนที่นำทาง

ตอนที่สาม

เรื่องของทัศนคติและความคิด

1. กอล์ฟเป็นกีฬาชนิดหนึ่งหรือไม่
2. fun fun fun
3. คุณต้องมีความฝันที่จะชนะ แต่คุณต้องแพ้ให้เป็นเสียก่อน
4. คิดอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น
5. วิธีคิดที่น่าสนใจ
6. สถิติและเรื่องที่น่าสนใจของ PGA
7. นักกอล์ฟที่ยิ่งใหญ่

ตอนที่สี่

กรณีตัวอย่างที่คลาสสิกของทฤษฎีนี้

* การพัตต์

ตอนที่ห้า

การฝึกซ้อม

1. กอล์ฟ - การฝึกซ้อม
2. กอล์ฟ - การฝึกซ้อมอื่นๆ
3. ศิลปะของเกมลูกสั้น

ตอนสุดท้าย

ปรัชญาการเรียนรู้กับการเรียนรู้กอล์ฟ

1. เรียนรู้แบบที่เด็กเรียนรู้
2. เรียนรู้โดยการลงมือทำ
3. เรียนรู้แบบปรัชญามอนเตสเซอร์รี่คืออะไร
4. การเรียนรู้ - การผ่าตัด ประสบการณ์ส่วนตัวย้อนหลัง
5. การประยุกต์การเรียนรู้แบบเด็กๆ กับการเรียนรู้กอล์ฟ

บทสรุป

บทส่งท้าย

บทอาลา

หนังสืออ้างอิง และแนะนำว่าควรอ่าน

ผมอาจจะเป็นนักเขียนที่เขียนหนังสือ “ประเภทที่มาก่อนเวลา” แม้ว่าวิถีแห่งกอล์ฟภาคแรกจะถือกำเนิดขึ้นมาตั้งแต่เมื่อประมาณ ปี 2543 คือแปดเก้าปีที่แล้ว

แม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะถือว่าเป็นหนังสือขายดีเล่มหนึ่งได้เพราะต้องพิมพ์ครั้งที่ 2 ภายในเวลาเพียง 3 เดือนและพิมพ์ครั้งที่ 3 ในเวลาหลังจากนั้นอีกเพียง 1 ปี

หนังสือเล่มนี้ก็ใช้เวลาหลายปีทีเดียวในการที่จะเป็นที่รู้จักของนักกอล์ฟในวงกว้าง

น้องชายแท้ๆ ของผมเองเคยบอกว่า อ่านครั้งแรกไม่รู้เรื่องเลย แต่เมื่อเวลาผ่านไปสามสี่ปี เขาถึงจะอ่านรู้เรื่องว่าผมต้องการจะสื่อถึงความสำคัญของ “จิตวิทยา” ในเกมกอล์ฟนั้นสำคัญมากแค่ไหนอย่างไร

อย่างไรก็ตาม โดยส่วนตัวผมแล้ว “วิถีแห่งกอล์ฟ” ภาคแรกเล่มนี้ “มีความหมาย” เป็นพิเศษกับตัวผมหลายๆ อย่าง

ประการแรก เป็นหนังสือเล่มแรกในชีวิตที่ผมเขียน เป็นหนังสือที่ทำให้ผม “กลายมาเป็นนักเขียนได้”

ประการที่สอง หนังสือเล่มนี้ถือว่าเป็นตำนาน เพราะเป็นหนังสือจิตวิทยาที่เกี่ยวกับกอล์ฟเล่มแรกในประเทศไทย

ประการที่สาม หนังสือเล่มนี้ยังคง “ใหม่” อยู่เสมอและ “จะยัง

ใหม่” อยู่ไปอีกนานในแง่ของเนื้อหา เพราะวงการกอล์ฟก็เริ่มให้ความสำคัญกับเรื่องของ “จิตวิทยาในเกมกอล์ฟ” กันมากขึ้นเรื่อยๆ

ในการพิมพ์ครั้งที่ 4 นี้ ทางสำนักพิมพ์สยามได้ติดต่อขอซื้อลิขสิทธิ์ในการจัดพิมพ์ไป ผมได้ถือโอกาส ในครั้งนี้ “ปรับแต่ง” เนื้อหาบางอย่างไปบ้าง แต่โครงหลักของหนังสือและสำนวนหลักของผมในสมัยนั้น ผมยังคงตั้งใจที่ไม่เปลี่ยนแปลงอะไร อยากจะยืนยัน “ความเป็นนักเขียนครั้งแรก” ของผมเอาไว้

โดยส่วนตัว ผมรู้สึก “ภูมิใจ” เสมอที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์เกมกอล์ฟให้กับคนไทย

ถ้านักกอล์ฟไทยสามารถ “สร้างวินัย” ในการฝึกฝนด้านจิตใจอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับการฝึกฝนด้านวงสวิง

ตามที่ได้เคยเขียนไว้ในวิถีแห่งกอล์ฟตั้งแต่เมื่อแปดเก้าปีก่อนแล้ว ทุกวันนี้ผมยังเชื่ออยู่เสมอว่า ประเทศไทยจะมี “นักกอล์ฟคนไทยแท้ๆ” ที่สามารถก้าวขึ้นสู่ท็อปเท็นของพีจีเอทัวร์ได้สำเร็จอย่างแน่นอนครับ

นพ.วิธาน ฐานะวุฑฒิ

drwithan@hotmail.com

เด่นห้า เชียงราย

คำนิยม

รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสเขียนคำวิพากษ์ ตีใจที่มีหนังสือเกี่ยวกับกอล์ฟที่เขียนโดยหมอ อยากให้คนเล่นกอล์ฟกันมากขึ้นหลังจากอ่านหนังสือเล่มนี้ ขอบใจที่หนังสือเล่มนี้มุ่งให้คนสนใจกับความเป็นปัจจุบัน ทำอะไรต่ออะไรที่อยู่ตรงหน้าให้ดีที่สุด แล้วผลลัพธ์ที่จะตามมาก็ดีเอง แต่ถ้าทำอะไรตรงหน้าให้ดีที่สุดนั้นต้องใช้สมาธิ สมาธิที่ดีต้องไม่มีอะไรมารบกวนนัก ไม่ว่าจะเป็นความเครียด หรือความวุ่นวายต่างๆ ใครตัดสิ่งรบกวนออกไปได้มาก คนนั้นก็จะเป็นนักกอล์ฟที่ดี ทำงานดี และมีผู้นิยมชมชื่น กีฬากอล์ฟเป็นกระแสบอกอุปนิสัยของคนได้ดี เล่นกอล์ฟเก่งหรือไม่ ไม่สำคัญเท่ามีคนอยากเล่นด้วยหรือไม่ ไม่จำเป็นต้องเล่นกอล์ฟเก่งนักก็ได้ ขอให้มีคนอยากเล่นด้วย ก็พอจะเอาได้แล้วว่าคุณเป็นคนน่ารัก

นพ.วัลลภ ไทยเหนือ

อธิบดีกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

สิงหาคม 2543

ผมได้อ่านหนังสือของคุณหมอวิธานแล้ว ขอชมเชยว่า คุณหมอวิธานมีความตั้งใจจริงในการเขียนหนังสือเล่มนี้มาก โดยเฉพาะการค้นคว้าอย่างมากมายก่อนที่จะเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้น

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เขียนโดยที่ไม่ได้ทำการบ้านมาก่อน หรือเขียนจากประสบการณ์ของตนเองแต่เพียงอย่างเดียว สำหรับผมแล้วเห็นว่าหนังสือเล่มนี้ ได้อธิบายแนวคิดในการเล่นกอล์ฟอย่างเป็น

วิทยาศาสตร์และมีจิตวิทยาของการเล่นกีฬาประกอบอย่างค่อนข้างที่ละเอียด และสามารถอ้างอิงได้ หากผู้อ่านมีข้อสงสัยหรืออยากจะหาความรู้เพิ่มเติม

กล่าวได้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือกอล์ฟที่ดีเล่มหนึ่งที่มีในบ้านเรา เพราะมีไม่มากหรอกที่บ้านเราจะมีหนังสือที่มีการค้นคว้าอย่างดี อ่านง่าย มีประโยชน์ให้ความรู้และนำมาประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติ ถ้าจะกล่าวให้สั้น ถ้าท่านเป็นนักกอล์ฟหรือกำลังจะเริ่มเล่นกอล์ฟ หรือจะเลิกเล่นกอล์ฟ ก็ไม่ควรมองข้ามหนังสือเล่มนี้

นพ.กอบชัย จิตรสกุล

ผมเล่นกีฬามาหลายประเภท และโดยเฉพาะเล่นกอล์ฟมาหลายปี พบว่าการฝึกฝนเกมกีฬาทุกประเภทก็คือ การที่จะพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง (หรือของทีม) ให้เท่าหรือเหนือกว่า และผู้ที่เห็นคุณค่าของการฝึกฝนก็ย่อมมีโอกาสชนะการแข่งขันได้

พอหลังจากการหลงใหลคลั่งไคล้กอล์ฟในช่วงแรกของการเล่น หลังจากการคิดและฝึกฝนอย่างหนัก และหลังจากเข้าแข่งขันในหลายๆ ที่ หลายๆ แห่ง ผมก็เริ่มคิดว่าควรจะเล่นกอล์ฟให้มีความหมายมากขึ้นกว่าการเล่นกอล์ฟอย่างทั่วๆ ไป จากแนวคิดที่ว่านี้ผมเริ่มทดลองปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกฝนการเล่นกอล์ฟของผมจากวิธีฝึกฝนทางเทคนิคไปสู่วิธีการฝึกฝนเพื่อการชนะตัวเอง โดยถือว่ากอล์ฟเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถใช้ผ่านเข้าไปเรียนรู้และฝึกฝนจิตใจ

ของตนเองได้ เสมือนหนึ่งการเรียนรู้และฝึกฝนจิตใจในแนวทางของศาสนา หากมีความเพลิดเพลิน และมีปีติสุขได้เช่นกัน และคิดว่าคงจะมีใครสักคนที่สามารถถ่ายทอด “วิถีแห่งกอล์ฟในตัวตน” ให้ปรากฏขึ้นมาได้อย่างเป็นรูปธรรม

กระทั่งผมได้พบกับคุณหมอวิธาน โดยพื้นฐานคุณหมอกับผมรู้จักกันในฐานะนักกอล์ฟและเป็นผู้ปกครองที่ส่งลูกสาวเข้าเรียนในโรงเรียนเซียงรายมอนเตสเซอร์รี่ ที่ผมมีส่วนร่วมในการก่อตั้ง คุณหมอทำหน้าที่เป็นคนฉลาดเฉลียว ยิ้มแย้มแจ่มใส เคยคุยกันถึงเรื่องการเขียนหนังสือกอล์ฟว่า คุณหมอจะเขียนขึ้นมาสักเล่มหนึ่ง และวันหนึ่งคุณหมอก็เอาต้นฉบับมาให้ผมอ่าน ไม่คิดเลยว่า คุณหมอคือคนคนนั้น คนที่สามารถถ่ายทอดวิถีแห่งกอล์ฟในตัวตนออกมาได้

หนังสือเล่มนี้หากท่านผู้อ่านนำเคล็ดหรือทิปไปครุ่นคิด ว่ากอล์ฟจริงๆ แล้วมันเป็นอะไร ในแง่มุมที่ต้องขบคิด ในแต่ละประเด็นที่คุณหมอถ่ายทอดออกมา นอกจากจะเล่นกอล์ฟได้ดีขึ้นแล้ว ท่านก็นำไปใช้ในการเล่นกีฬาอื่นๆ หรือในชีวิตประจำวันได้เช่นกัน สำหรับผมแล้ว ชีวิตในวิถีแห่งกอล์ฟไม่จำเป็นต้องเป็นกฎเกณฑ์ตายตัว หากแต่รู้จักชื่นชมชีวิตและใช้เวลาอย่างมีคุณค่ากับมันจะดีที่สุดครับ

พัฒนา สิทธิสมบัติ

นายก (ก่อตั้ง) โรตารีเซียงราย (เหนือ)

รองประธานหอการค้าจังหวัดเซียงราย

สิ่งแรกที่ผมทำคือพลิกดูด้านหลังของหนังสือเล่มนี้ และรู้สึกประทับใจที่ผู้เขียนได้ค้นคว้าศึกษาข้อมูลและปรัชญาจากหนังสือ

หลายเล่มทั้งไทยและต่างประเทศ และเมื่ออ่านดูแล้วก็ยิ่งประทับใจในข้อมูลและปรัชญาที่อาจจะช่วยให้ผมลดแต้มกอล์ฟ โดยการตีหรือพัตต์เข้าหาเป้าหมายด้วยจินตนาการขณะเล่นกอล์ฟ ทั้งที่ผมเคยอ่านหนังสือมามากและเล่นมากกว่า 10 ปี

ม.ร.ว.ภูมินทร์ วรวรรณ

เมื่อได้อ่านต้นฉบับหนังสือเล่มนี้แล้ว มีคำถามแรกว่าทำไมหมอวิธานอาจหาญมีความกล้าเพียงใด จึงได้เขียนหนังสือเล่มนี้ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวิชาชีพเลย และโดยวิชาชีพหน้าที่การงานส่วนตัวแล้วคงไม่มีปัญหาในการดำเนินชีวิต สิ่งที่ได้ค้นพบในหนังสือเล่มนี้คือ การใช้ศาสตร์ (สมองซีกซ้าย) กับศิลป์ (สมองซีกขวา) ประยุกต์กับความคิดฉีกแนวของผู้เขียน (lateral thinking) ไปจากความคิดเดิมๆ ทำให้พบแก่นแท้ของเกมกีฬา ทำให้นักกีฬาสนุกสนานกับเกมมากขึ้น ทั้งผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าจากตำราเอกสารและอื่นๆ อย่างบ้าคลั่ง (จริงจัง) บวกกับประสบการณ์และแนวคิดดังกล่าว ผลิตออกมาเป็นอักขระเพื่อแบ่งปันความรู้ได้เป็นอย่างดียิ่ง แม้ว่าจะต้องประสบการณ์ในการนิพนธ์ แต่มีความมุ่งมั่นเพียรพยายามสูง โดยไม่หวังอามิส อรรถรสแม้ด้อยกว่าเนื้อหาแต่คุณค่าได้ประโยชน์ และนำลองนำไปปฏิบัติ

หมอวิธานได้เพียรพยายามที่จะพายเรือแจวจากแม่น้ำไปสู่ทะเลอย่างมีเป้าหมาย เราจะไม่ให้กำลังใจบ้างเชียวหรือ? และเราจะให้ออกาสให้ท่านแก้ตัวอีกในลำดับต่อไป

นพ.สมบูรณ์ศักดิ์ ญาณไพศาล

ไม่ใช่เรื่อง่ายนัก ในการเขียนและเรียบเรียงหนังสือสักหนึ่งเล่ม
ผมรู้ตัวดี รู้ก่อนเขียน และรู้ระหว่างเขียน แต่เมื่อเขียนหนังสือ
เล่มนี้เสร็จ ผมกลับรู้ว่า ไม่ใช่เรื่องยากที่จะเขียนหนังสือสักเล่ม ถ้า
เราตั้งใจจริงๆ และไม่กลัวความผิดพลาด

ที่จริง ผมมองเห็นหนังสือเล่มนี้ออกมาเป็นรูปเล่มตั้งแต่เริ่มคิด
จะเขียนแล้ว ผมมองเห็นหนังสือปกอ่อนสีฟ้าสวยๆ เป็นรูปเด็กตี
กอล์ฟที่สื่อความหมายดีมากเกี่ยวกับกอล์ฟ ผมทำได้แน่นอน

ผมรู้สึกสนุกและมีความสุขมากทั้งขณะเขียน แม้จะดูลงเหนื่อยใน
บางช่วงเวลา ต้องขอบคุณหลายๆ ท่านมาก

- คุณหมอศิริจันทร์ ภรรยาที่น่ารัก ผู้ชักจูงให้ผมมาเล่นกอล์ฟ
ต้นตำรับความคิดในการพัตต์ ลูกอยู่นี้หลุมอยู่นั้น เป็นกำลังใจที่
สำคัญยิ่ง เมื่อเธอเชื่อว่าผมทำจริง

- คุณวิทยา ดันติภูวนารถ ที่เชื่อมั่นในสิ่งที่ผมพูดถึงเป็นคนแรก
ทดลองทำตาม และเป็นหนูตะเภาสำหรับทดลองทฤษฎีที่ไม่มีใครพูด
ถึงในประเทศไทยมาก่อน

- โปรสุรพล สมศรี ผู้สอนให้ผมรู้จักกลไกการสวิง และสิ่งที่โปร
สอน มีส่วนคล้ายกับเรื่องราวที่เป็นไปในหนังสือเล่มนี้

- จำ “เรณู” ผู้ช่วยนิยามคำว่า “วงจรอุบาทว์”

- คุณพัฒนา สิทธิสมบัติ คุณหมอกอบชัย จิตรสกุล คุณหมอ

พัชราภรณ์ เอ้า คุณนภา เทพอุบล คุณวิวัฒน์ อนันตวิบูลย์ศรี และ
อีกหลายๆ ท่านที่ไม่สามารถเอ่ยนามถึงได้หมด ที่ช่วยเป็นกำลังใจ
ให้เขียนหนังสือเล่มนี้ได้เป็นผลสำเร็จ

เมื่อก่อนไม่เคยเข้าใจความรู้สึกว่าทำไมเวลาคนอื่นเขาเขียน
หนังสือขึ้นมาแล้ว จะต้องยกความดี ขอบคุณโดยเฉพาะกับครอบครัว
(อาจเป็นพ่อแม่ ภรรยา บุตร) ถึงตอนนี้คิดว่าเข้าใจความรู้สึกนั้นพอ
สมควร เวลาที่ทุ่มเทไปต้องอาศัยความเข้าใจของคนใกล้ชิด ที่ต้อง
เสียสละและคอยให้กำลังใจ คุณงามความดีของหนังสือเล่มนี้ถ้าจะ
พึงมีขอบอบให้

- สำหรับพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดชีวิต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบ่ม
นิสัยรักการอ่านของผม

- สำหรับคุณหมอไพโรจน์ ดันวัชรพันธ์ ผู้ให้กำเนิดชีวิตศัลยแพทย์
ของผม ผู้สอนผมผ่าตัดเหมือนพ่อแม่ที่สอนผมเดิน

- สำหรับภรรยา คุณหมอศิริจันทร์และบุตรสาว “น้องจา” ผู้เข้าใจ
เวลาทำงานของผม

นพ.วิธาน ฐานะวุฑฒิ

ผู้เขียน

บทนำ

วิถีแห่งกอล์ฟ ชีวิต ลมหายใจ และการเรียนรู้

“Lion’s heart, Lady’s hand, Eagle’s eye”

ทำไมผมถึง (บังอาจ) มาเขียนหนังสือกอล์ฟ

ผมเป็นหมอฟัน คนที่เป็นหมอฟันจะถูกฝึกให้เป็นอย่างข้างต้น ไม่ใช่ Lady’s heart & Lion’s hand ผมคิดว่ากอล์ฟมีอะไรที่เหมือนการเรียนรู้ฟันตมมาก

ผมคิดว่านักกอล์ฟที่ดีก็ควรมี “Lion’s heart, Lady’s hand, Eagle’s eye” เช่นเดียวกับหมอฟันเหมือนกัน

ผมไม่ใช่กอล์ฟอาชีพ ผมไม่ใช่ teaching pro. คงจะตลกมากถ้ามีนักกอล์ฟสมัครเล่นอย่างผมมาเขียนบทความเกี่ยวกับการสวิงกอล์ฟ และผมก็ไม่ได้คิดจะทำแบบนั้น

เพียงแค่ 3 ปีที่ผมเริ่มเรียนกอล์ฟมา กอล์ฟเป็นกีฬาที่น่าทึ่งมาก จริงๆ แล้วผมเล่นกีฬามาทุกชนิด เล่นได้ทุกชนิด ทั้งที่แต่เดิมผมเคยต่อต้านกอล์ฟด้วยซ้ำ ตอนนั้นผมกลับชอบมันมากแล้ว

ไม่ได้เล่นกีฬานิดอื่นอีกเลย

เพียงแค่ 3 ปีนี้รู้สึกว่าผมสนุกกับกอล์ฟได้ไม่มากเท่าที่ควรจะเป็น คงเป็นเพราะผมใจร้อนเกินไปหรือเปล่า ใครๆ ก็บอกว่าคงเป็นเพราะวงยังไม่แน่น แต่ผมดูคนที่เล่นมา 10 ปี 20 ปี (วงน่าจะแน่นแล้วนะ) บางคนก็ยังไปไม่ถึงไหน และก็ดูเหมือนจะเป็นเหมือนกับผมหรือยิ่งกว่าผมก็มี บางคนยังขว้างพัตเตอร์ ทวบพัตเตอร์กับพื้น บางคนโมโหแค่นี้ บางคนคงอยากจะทำไม้กอล์ฟ หรือแม้แต่มีเรื่องเล่าถึงนักกอล์ฟอาชีพบางคนใน PGA Tour เอาไม้กอล์ฟทั้งหมดไปแช่น้ำทั้งคืน เพื่อทำโทษไม้กอล์ฟที่สร้างผลงานไม่ดีในวันนั้น

เกิดอะไรขึ้นกับกอล์ฟ ผมเคยคิดว่าถ้ามันยุ่งยากขนาดนั้น ก็ควรจะไปเล่นอย่างอื่นที่มีความสุขไม่ดีกว่าหรือ

ตัวผมเองยังอยู่กับวงสวิง ไปไม่ถึงจุดที่ต้องการเสียที เปลี่ยนอุปกรณ์หลายครั้ง อ่านหนังสือหลายเล่ม ทั้งนิตยสาร หนังสือทุกอย่างเท่าที่หาได้ในประเทศไทย แทบจะพูดได้ว่าที่บ้านผมมีหนังสือกอล์ฟที่หาได้ในประเทศไทยเกือบจะทุกเล่มอยู่แล้ว

แต่... วงสวิงผมก็ยังคงเป็นอยู่แค่นั้น ดีบ้างร้ายบ้างสกอร์ (score) 9 หลุมที่ดีที่สุดเคยตีได้ 35 18 หลุมเคยได้ 76 โดยเฉลี่ยจะประมาณ 40 ต้นๆ เคยทำโฮล อิน วัน (hole in one) 1 ครั้ง ที่สนามสันติบุรี เชียงราย แต่ยังแฮนดิแคป (Handicap) 14¹ อยู่ ใครๆ ก็บอกว่าต้องเต็มหน้าดู ไม่มีใครรู้ใจผมเลยว่าผมอยากจะได้แฮนดิแคปลงมากแค่ไหน แต่มันไม่ยอมลงซะที ถึงวันแข่งเป็นตัวเก็งจนเกร็งทุกทีมันเป็นอุปสรรคอะไรสักอย่างที่ไม่เหมือนกับอยู่ในตัวผม ไม่ได้อยู่ที่สนามซะแล้ว วงสวิงไม่แน่น ตอบง่ายๆ แบบนั้น

ใครๆ ก็บอกว่าเป็นธรรมชาติของกอล์ฟ มันต้องเป็นอย่างนี้ แต่จากความรู้สึก